

Plan Opiekuńczo-Wychowawczo-Edukacyjny Gminnego Żłobka w Jelczu-Laskowicach

WIZYTÓWKA

1. Nazwa Instytucji: Gminny Żłobek w Jelczu-Laskowicach

Organ Prowadzący: Burmistrz Miasta i Gminy Jelcz-Laskowice

Nr. Wpisu do rejestru: 26358/Z

2. Lokalizacja: ul. Bolesława Świątochowskiego 2, 55-220 Jelcz-Laskowice

Dostęp do środków transportu:

Rodzice najczęściej korzystają z własnych pojazdów, można również dojechać komunikacją miejską. Przed budynkiem znajduje się duży parking, a przystanek autobusowy znajduje się przy sąsiadującej ze Żłobkiem Szkole Podstawowej. Drogi dojazdowe do żłobka są w dobrym stanie. Piesze dojście do żłobka z domów rodzinnych czy z przystanku autobusowego jest możliwe za pomocą chodnika i wyznaczonych przejść dla pieszych.

Bliskość terenów zielonych:

Żłobek znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie terenów zielonych, co stwarza dogodne warunki do organizacji spacerów i zajęć na świeżym powietrzu, wspierających rozwój dzieci i ich kontakt z naturą. W odległości około 300 metrów od placówki znajduje się park, który zapewnia naturalne otoczenie sprzyjające wyciszeniu oraz obserwacji przyrody. Teren ten może być

wykorzystywany do krótkich spacerów i aktywności ruchowych w bezpiecznej przestrzeni. W parku znajdują się ścieżki spacerowe oraz mała infrastruktura (ławki, alejki) co zwiększa atrakcyjność tego miejsca jako przestrzeni rekreacyjnej.

Struktura i zasoby:

Liczba miejsc: 72

Grupy wiekowe:

Dzieci w wieku od 1 do 3 lat podzielone na 3 grupy w zależności od wieku dzieci biorących udział w rekrutacji na dany rok :

- grupa „Jeżyki”
- grupa „Liski”
- grupa „Sówki”

Dostępność specjalistycznych sal :

- sala widowiskowa – przeznaczona na uroczystości;
- sala sensoryczna
- gabinet psychologa
- gabinet logopedy

Przestrzeń zewnętrzna :

Wchodząc na teren żłobka, znajdujemy się także na terenie przedszkola. Otoczenie wokół placówek ogrodzone jest z czterech stron płotem. Zapewniono utwardzoną nawierzchnię wyłożoną kostką brukową przed bezpośrednim wejściem do budynku. Plac zabaw jest ogrodzony. Został wyposażony w sprzęt do zabaw posiadający atesty oraz certyfikaty, a poprzez stałe elementy przymocowane do podłoża zapewnia dzieciom bezpieczne użytkowanie. Na placu zabaw znajduje się piaskownica. Strefę zabaw żłobkowych od przedszkolnych oddziela teren zielony z grządkami ogrodowymi.

Kierownictwo i kontakt:

Dyrektor: mgr. Maria Morawska

Osoby kontaktowe:

- Marta Partacz, Sekretarka, tel. 71 712-07-74, sekretariat@zlobekjl.pl
- Katarzyna Dolata, Intendent, tel. 71 712-07-74, intendent@zlobekjl.pl

Bezpieczeństwo i dostosowanie do potrzeb dzieci:

Dostosowanie obiektu:

Do budynku żłobka prowadzi główne wejście, które nie posiada wewnętrznych progów, dzięki czemu jest bardziej dostępny dla osób z niepełnosprawnością ruchową. Żłobek znajduje się na parterze. Drzwi od wewnątrz w Salach mają zamontowaną zasuwkę, aby dzieci nie opuściły sali samowolnie. Przy każdych drzwiach na korytarzu zamontowany jest dzwonek, którym Rodzice sygnalizują przyprowadzenie bądź chęć odbioru dziecka. Po sygnale dźwiękowych Opiekunki otwierają drzwi od Sali. W każdej sali umieszczone są drzwi tarasowe, przez które dzieci bezpośrednio mogą skorzystać z werandowania. W każdej sali znajduje się łazienka dostosowana do potrzeb dzieci.

Budynek posiada wszystkie niezbędne przeglądy roczne, PPOŻ, które wpływają na bezpieczne przebywanie w budynku dzieci oraz pracowników. Wyposażenie sal posiada potrzebne atesty.

Monitoring:

Budynek żłobka posiada system monitorowania. Kamery monitoringu znajdują się na zewnątrz budynku oraz w środku (na korytarzach, salach dziecięcych, sali widowiskowej w sali sensorycznej oraz w gabinetach specjalistów).

WIZJA I MISJA PLACÓWKI

"Kiedy śmieje się dziecko, śmieje się cały świat."

(J. Korczak)

Każde dziecko jest dla nas ważne!

Misją naszego żłobka jest tworzenie bezpiecznego, ciepłego i przyjaznego miejsca, w którym każde dziecko czuje się akceptowane, rozumiane i otoczone troską. Dążymy do tego, aby nasza przestrzeń była jak najbliższa domowej atmosferze, sprzyjając stopniowemu, harmonijnemu i naturalnemu rozwojowi umiejętności oraz zdolności każdego malucha.

W codziennej pracy wspieramy dzieci w aktywnym poznawaniu świata wszystkimi zmysłami, zachęcając je do eksploracji, odkrywania i doświadczania. Podążamy za indywidualnym tempem rozwoju każdego dziecka, z szacunkiem reagując na jego potrzeby, emocje i możliwości. Towarzyszymy w budowaniu samodzielności, pewności siebie oraz poczucia niezależności, wzmacniając motywację do podejmowania nowych wyzwań.

Ważnym elementem naszej misji jest kształtowanie postawy tolerancji, akceptacji oraz poszanowania odmienności i wyjątkowości każdego człowieka. Kierując się hasłem „z sercem po serce dziecka”, tworzymy atmosferę ciepła, czułości i wzajemnej życzliwości, w której każde dziecko może czuć się swobodnie i bezpiecznie.

Wierzymy w sens naszej pracy!

Naszą wizją jest żłobek będący miejscem szczęśliwego dzieciństwa — przestrzenią bezpieczną, radosną i sprzyjającą naturalnej ciekawości. Chcemy, aby każde dziecko rozwijało swoje talenty, emocje i umiejętności społeczne, czując się akceptowane i wyjątkowe.

Dążymy do tego, by nasi wychowankowie opuszczali żłobek przygotowani do dalszej edukacji: samodzielni, otwarci na świat i gotowi do współpracy. Tworzymy miejsce, które wspiera empatię, szacunek i odwagę w wyrażaniu siebie, a jednocześnie wzmacnia poczucie wartości.

Pragniemy być wspólnotą, która inspiruje rodziców, wspiera rodzinę i buduje solidne fundamenty harmonijnego rozwoju, pozostawiając w dzieciach dobre wspomnienia i gotowość do kolejnych edukacyjnych wyzwań.

CELE OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZO-EDUKACYJNE

1. Optymalny i harmonijny rozwój dziecka
2. Kształtowanie poczucia tożsamości i autonomii dziecka.
3. Spełnianie podstawowych potrzeb życiowych dzieci – fizjologicznych, potrzeby bezpieczeństwa, potrzeby uwagi i szacunku, przez stworzenie dzieciom optymalnych warunków codziennego pobytu;
4. Stwarzanie dzieciom warunków do:
 - kształtowania umiejętności samoregulacji i samodzielności dzieci w zakresie samoobsługi oraz w kontaktach społecznych;
 - budowania relacji z innymi i umiejętności współdziałania w grupie rówieśniczej;
 - rozwoju umiejętności ruchowych umożliwiających skuteczne działanie w czasie pobytu w grupie;
 - rozwoju umiejętności komunikacji i gotowości do porozumiewania się w sprawach swoich potrzeb;
 - rozwoju ciekawości poznawczej i ekspresji twórczej w oparciu o codzienne doświadczenia.
5. Określenie reguł i zasad współpracy z rodzicami w celu ujednolicenia oddziaływań wychowawczych i podnoszenia ich kompetencji rodzicielskich.
6. Prowadzenie pracy z dziećmi z pełnym respektowaniem praw zawartych w Konwencji o prawach dziecka.

METODY PRACY Z DZIEĆMI

1. Relacje z dziećmi

Opiekunki tworzą responsywne i wzajemne relacje z dziećmi oparte na szacunku. Dbają o ciepłą i domową atmosferę w placówce, pełniąc funkcję łącznika między placówką a domem. Placówka stara się, żeby dziećmi zajmowały się te same osoby, ponieważ sprzyja to rozwijaniu bezpiecznych relacji między małą grupą dzieci a opiekunką.

2. Ścisła współpraca z rodzicami

Aby rozwijać nabywanie doświadczeń przez dzieci, personel musi współpracować z rodzicami. Ta współpraca tworzy ramy do pogłębiania relacji, wspiera ciągłość opieki i zapewnia dzieciom stabilność.

3. Aktywne słuchanie

Komunikacja opiekunek z dziećmi uwzględnia aktywne słuchanie, które przejawia się poprzez opisywanie zaobserwowanych działań dziecka, wyrażanie zainteresowania działaniami dziecka.

4. Włączanie się do zabawy/aktywności dzieci

Opiekunowie włączają się do zabawy/aktywności dzieci, gdy dzieci tego potrzebują, lub wyłączają się, jeśli ich obecność nie jest niezbędna. Opiekunowie są w pobliżu dzieci podczas eksploracji środowiska.

5. Dostarczanie materiałów, przedmiotów i narzędzi

Rolą opiekuna jest dostarczanie dzieciom materiałów, przedmiotów czy narzędzi, które mogą rozwijać i wzbogacać aktywności i zabawy dzieci. Na przykład gdy dziecko bawi się wodą, przelewając ją z kubeczka do kubeczka, opiekun może dodać lejek, łyżki i butelkę, może też zacząć bawić się równolegle tymi przedmiotami, tak by dziecko mogło obserwować jego działania. Nie ponagla dziecka do użycia nowych materiałów, to dziecko samo decyduje, kiedy i jak je wykorzysta.

6. Pomaganie dzieciom w zrozumieniu świata

Opiekunki mówią na głos, jak działa to, co robią dzieci, jakie są obserwowane zależności, łączą przyczyny i skutki, pokazują dzieciom chronologię wydarzeń, przewidują wydarzenia.

RAMOWY HARMONOGRAM DNIA

Uwaga!: Czynności higieniczne – zmiana pieluszek, mycie, podmywanie i odświeżanie dziecka odbywa się zgodnie z potrzebami dziecka.

GODZINY	ELEMENTY DNIA
06:00 - 08:15	Schodzenie się dzieci do żłobka. Powitania indywidualne i grupowe. Zabawy integracyjne. Zabawy swobodne dzieci.
08:15 – 9:00	Przygotowanie do posiłku i posiłek: śniadanie
09:00 - 10:00	Realizacja zadań edukacyjnych. Pobyt na świeżym powietrzu*
10:00 - 10:30	Przygotowanie do posiłku i posiłek: zupa
10:30 - 13:00	Przygotowanie do odpoczynku i odpoczynek
13:00 – 14:00	Przygotowanie do posiłku i posiłek: drugie danie i podwieczorek
14:00 - 16:00	Ćwiczenia indywidualne z dziećmi dostosowane do ich możliwości. Zabawy ruchowe, muzyczne, manipulacyjne, konstrukcyjne, zajęcia plastyczne. Zabawy na świeżym powietrzu, spacer. Swobodne zabawy dzieci. Rozchodzenie się dzieci do domów. Pożegnania indywidualne i grupowe.

PLANOWANE AKTYWNOŚCI

NR STANDARDU	DZIAŁANIA PERSONELU, WSKAZÓWKI METODYCZNE ORAZ AKTYWNOŚCI
4.1	Każdego dnia personel stwarza dzieciom warunki do odpoczynku w placówce w dwóch formach: odpoczynek na leżaczkach lub na dywanie.
4.2	Personel wspiera autonomię dziecka podczas czynności higienicznych np.: • opisuje czynności higieniczne, jakie wykonuje razem z dzieckiem, żeby dziecko wiedziało, co będzie się z nim działo w kontakcie z dorosłym. Informuje dziecko o zamiarze zmiany mu pieluszki i upewnia się, że dziecko rozumie jego intencje.
4.3	Personel dokonuje samooceny działań wspierających autonomię dziecka podczas czynności higienicznych i co najmniej raz w roku dokumentuje z niej wnioski.
4.4	Personel wspiera samodzielność dziecka podczas posiłków np: • zaprasza dzieci do wspólnego nakrywania do stołu i sprzątania po posiłku; • daje dzieciom tyle czasu na posiłek, ile potrzebują.
4.5	Personel dokonuje samooceny działań wspierających autonomię dziecka podczas posiłków i co najmniej raz w roku wnioski z niej dokumentuje.
5.1.1	Personel nawiązuje relacje z dziećmi dające im poczucie bezpieczeństwa np.: • często znajduje się w fizycznej bliskości dzieci, siedząc obok nich na ich poziomie, np. na podłodze lub przy stole; • odzwierciedla emocje dzieci, ich radość i entuzjazm oraz inne emocje. Stara się utrzymać pozytywne emocje w kontakcie z dziećmi, żartuje z nimi, uśmiecha się i śmieje, reaguje na interakcje z dziećmi w ciepły sposób; • jest uważny na trudne momenty dzieci (zmęczenie, przestymulowanie) i wspiera je, aranżując zmiany w otoczeniu, dostosowując ton głosu i styl interakcji do sytuacji; • pozwala dzieciom się przytulać i utrzymywać fizyczną bliskość w odpowiedzi na werbalne lub niewerbalne intencje dzieci
5.1.2	Personel reaguje werbalnie i niewerbalnie na zachowania dzieci np.: • swobodnie dołącza do zabawy i aktywności z dziećmi lub oddala się, gdy dzieci go nie potrzebują; • pozwala dzieciom na popełnianie błędów i zachęca do samodzielnego ich naprawiania/rozwiązywania problemów, jeżeli są na to gotowe; • akceptuje wyrażanie emocji przez dzieci;

	• okazuje szacunek dzieciom, wyrażając to również poprzez formy grzecznościowe: „dziękuję ci”, „proszę”.
5.1.3	Personel komunikuje dzieciom aktywności w ciągu dnia i zmian z tym związanych np.: • uprzedza dziecko o działaniu, które będzie podejmowane z jego udziałem (np. zmiana pieluchy lub wycieranie nosa lub buzi), i czeka na jego odpowiedź (werbalną lub niewerbalną), żeby mieć pewność, że dziecko rozumie sytuację; • przypomina dzieciom werbalnie lub niewerbalnie (gestem lub używając znaków graficznych) o następnym punkcie w planie dnia.
5.2	Personel dokonuje samooceny zadań dotyczących interakcji z dziećmi i co najmniej raz w roku wnioski z niej dokumentuje.
6.1	Personelu rozwija u dzieci poczucie przynależności do grupy oraz zainteresowanie innymi np.: • aranżuje przestrzeń tak, żeby dzieci mogły widzieć, co robią inni, m.in. poprzez podział sali na kilka stref wyposażonych w zróżnicowane zabawki i materiały czy możliwość przekształcania sali w odpowiedzi na aktualne zainteresowania dzieci; • celebruje rytuały codziennego przywitania i pożegnania; wspólnie realizowany plan dnia, z powtarzającymi się zabawami integrującymi dzieci; • włącza dzieci w dekorowanie sali; • modeluje społeczne interakcje podczas zabaw z dziećmi, w których uczestniczy; • wykorzystuje wiedzę o zainteresowaniach i temperamencie dzieci do angażowania ich we wspólne zabawy.
6.2	Personel wspiera rozwój autonomii dzieci np.: • umożliwia dzieciom podejmowanie różnych ról (np. poprzez wyznaczanie w najstarszej grupie dyżurnego pomagającego w rozdawaniu sztućców); • zostawia dziecku czas na samodzielnie wykonanie jakiejś czynności, np. przy ubieraniu się, sprzątaniu, łączeniu puzzli lub aranżacji miejsca zabawy; • stwarza dzieciom możliwości pomagania innym dzieciom; • wspiera samodzielne rozwiązywanie konfliktów między dziećmi i udziela wsparcia w rozwiązywaniu konfliktów, jeśli same nie potrafią znaleźć rozwiązania problemu (uwaga: wskazane jest, aby osoby z personelu miały wspólną strategię wspierania dzieci w sytuacjach konfliktowych); • umożliwia dzieciom podejmowanie decyzji i wybieranie zgodnie z ich możliwościami rozwojowymi.
6.3	Personel wspiera współpracę i komunikację dzieci w grupie np.: • daje dzieciom wskazówki, jak ze sobą współpracować (np.: „Najpierw on, potem ty”); • pozostaje w pobliżu, gdy dzieci decydują, z kim chcą się bawić;

	• podpowiada dziecku, jak może się zachować w konkretnej sytuacji, a nie mówi, czego ma nie robić (koncentruje się na pozytywnych komunikatach korygujących); • wprowadza zasady funkcjonowania dzieci w grupie i wyjaśnia ich znaczenie
6.4	Personel wspiera celebrowanie świąt i innych ważnych wydarzeń np.: • Rozpoczęcie roku; • Dzień Chłopaka; • Dzień Dyni; • Dzień Niepodległości; • Andrzejki; • Mikołajki; • Wigilia; • Bal karnawałowy; • Walentynki; • Dzień Kobiet; • Wielkanoc; • Dzień Flagi; • Zakończenie roku • Urodziny (personel ustala z rodzicami i wprowadza prosty zwyczaj/rytuał świętowania w grupie urodzin, taki sam dla każdego dziecka); • Dzień Dziecka; • Dzień Babci i Dziadka, Dzień Rodziny (personel dba o to, by dzieci nie były obligowane do dawania rodzicom czy dziadkom prezentów). Personel: • uzgadnia celebrowanie świąt o znaczeniu kulturowym czy religijnym z rodzicami; • respektuje prawo dziecka do odmowy lub rezygnacji ze świętowania lub z fragmentu rytuału (np. przytulenia przez inne dzieci).
7.1	Personel sprzyja poznawaniu i doświadczaniu otaczającego świata przez dzieci np.: • umożliwianie dzieciom zabawy w kąciach tematycznych uzupełnianych regularnie nowymi materiałami, zabawkami, przedmiotami, zgodnie ze zmieniającymi się zainteresowaniami dzieci i ich aktualnymi potrzebami; • rozwijanie zainteresowań dzieci przez dzielenie się pomysłami i pokazywanie nowych zastosowań istniejących materiałów, zabawek i pomocy edukacyjnych;

	• dostosowanie czasu trwania zabaw do możliwości dzieci (zabawy trwają tak długo, jak długo dzieci są nimi zainteresowane); • dostosowanie tematyki inicjowanych przez personel zabaw do aktualnych zainteresowań dzieci; • zapewnianie dzieciom dostępu do materiałów wzbudzających ich ciekawość, do przedmiotów codziennego użytku oraz materiałów pochodzących z natury; • umożliwianie dzieciom eksplorowania najbliższego otoczenia placówki i obserwowania zmian zachodzących w przyrodzie.
7.2.1	Personel wspiera u dzieci myślenie przyczynowo - skutkowe poprzez np.: • opisywanie tego, co dziecko robi, co się dzieje z badanymi przez nie przedmiotami, materiałami; • uruchamianie umiejętności skupienia na działaniu i przewidywania jego skutków (np.: „Pchnąłeś piłkę. Teraz turla się po podłodze. Ciekawe, gdzie się zatrzyma?”); • wykorzystywanie czynności dnia codziennego (takich jak: ubieranie, jedzenie, higiena) lub tworzenie sytuacji edukacyjnych, w których dziecko może: – manipulować przedmiotami, materiałami; – podejmować czynności odwracalne i nieodwracalne; – robić doświadczenia; – próbować nowych rozwiązań i sprawdzać ich skuteczność.
7.2.2	Personel wspierające u dzieci umiejętność obserwacji i doświadczania otaczającego świata poprzez np.: • obserwowanie razem z dzieckiem lub dziećmi zjawisk, które przyciągają ich uwagę, i komentowanie tego (np.: „Widzę, że kapie woda z kranu, zakręczę go mocniej”; „Słyszę, że stukasz grzechotką w stół. To głośny dźwięk. Ja stukam grzechotką w dywan. To cichy dźwięk”); • okazywanie zaciekawienia i swojego zaangażowania w badanie, modelowanie postawy ciekawości, dociekliwości, zaangażowania w swoje działanie; • pomaganie w rozumieniu tego, co dzieci robią i obserwują, przez opisywanie i wyjaśnianie; • zachęcanie do eksplorowania natury i terenu na zewnątrz budynku, stwarzanie możliwości swobodnej zabawy oraz opisywanie tego, co dzieci robią.
7.2.3	Personel wspierające u dzieci używanie określeń dla cech przedmiotów poprzez np.: • określanie i nazywanie cech przedmiotów używanych przez dzieci (dotyczących np. koloru, kształtu, faktury); • określanie relacji między przedmiotami (np.: dużo–mało; blisko–daleko, ciepłe–zimne) w sytuacjach codziennych, swobodnej zabawy i zajęciach kierowanych przez siebie; • dawanie dzieciom możliwości wyboru między różnymi produktami do jedzenia podczas posiłku i opisywanie różnic między nimi;

	• określanie i porównywanie przedmiotów w otoczeniu (np.: duży–mały, większy–mniejszy)
7.2.4	Personel wspiera u dzieci używanie określeń przestrzennych poprzez np.: • używanie w codziennych kontaktach z dziećmi takich słów, jak: góra, dół, przód, tył, lewo, prawo, nad, pod, obok, wewnątrz, zewnątrz, przed, za, obok, między, wyżej, niżej, w górze, na dole, daleko, blisko, wysoko, nisko; • opisywanie swoich czynności i aktywności dzieci i umiejscawianie tych działań w przestrzeni („Postawiłam kubeczki do picia na tacy. Widzę, że posadziłeś misia na krześle, a zajaczka na podłodze. Chcesz, żeby zajac siedział wyżej?”).
8.1	Personel wspiera u dzieci rozwój gotowości i umiejętności porozumiewania się, uwzględniając: 1) mówienie do dzieci np.: • komunikowanie się w sposób zrozumiały dla dziecka; • inicjowanie kontaktu werbalnego i niewerbalnego; • używanie pytań otwartych i rozszerzających lub inicjujących rozmowę w sposób budzący zainteresowanie albo działanie dziecka; • stosowanie różnorodnych form wypowiedzi (pytania, zdania twierdzące, wykrzyknikowe itd.); • towarzyszenie dzieciom w zabawach i częste komentowanie, co one robią; • dopytywanie dzieci o ich potrzeby w czasie codziennych czynności, takich jak toaleta czy jedzenie; 2) aktywne słuchanie dzieci np.: • kierowanie wzroku i postawy ciała w kierunku dziecka, które coś mówi; • zadawanie pytań rozszerzających i komentowanie w sposób zachęcający do dalszej wypowiedzi („Co się stało? Uderzyłeś się? Gdzie?”); 3) wzbogacanie słownictwa dzieci np.: • wykorzystywanie słów z różnych kategorii (np.: przedmioty, działania, uczucia, funkcje); • rozwijanie interakcji dotyczących wspólnego doświadczenia lub zdarzeń z życia dziecka (np.: „Pamiętasz, jak na spacerze widzieliśmy wiewiórkę?”; „Wiem, że w domu masz psa. Co on robi, jak przychodzisz do domu? Hau-hau?”); • nazywanie, opisywanie tego, co robi dziecko, z użyciem nowych słów (pytanie: „Czy ten kalafior ci smakuje? zamiast: „Mniam-mniam?”); • rozwijanie języka i słownictwa dzieci za pomocą określeń opisujących dane zjawisko, sytuację czy przedmiot i łączenia ich ze słowami, które dziecko zna; • wypowiadanie się pełnymi zdaniami, unikanie infantylizowania; • mówienie w pierwszej osobie („Teraz pokażę ci tę nową układankę”).
8.2	Przykładowa lista aktywności obejmująca: 1) rozmowy z dziećmi

	• utrzymywanie konwersacji z dzieckiem przez wymianę: słuchanie–mówienie–słuchanie; • wykorzystywanie każdej sytuacji w ciągu dnia do prowadzenia rozmów z dziećmi (niezależnie od tego, czy jest to zabawa kierowana, czy posiłek, czy mycie rąk, ubieranie się przed spacerem itp.); • angażowanie dziecka w słowną interakcję opartą zarówno na wspólnie dzielonym doświadczeniu, jak i osobistych doświadczeniach dziecka; 2) komunikowanie się dzieci ze sobą oraz personelem • stwarzanie sytuacji, w których dzieci mogą bawić się ze sobą i rozmawiać o tym, co robią; • wspieranie komunikowania się dzieci ze sobą i z personelem (np. poprzez zabawy w telefon, w przyjęcie, w dom); • rozmawianie z dziećmi na temat tego, co jest aktualnie przedmiotem ich uwagi; • dawanie wskazówek dzieciom ułatwiających komunikację („Możesz powiedzieć, żeby...”; „Możesz zapytać o...”); 3) aktywny udział dzieci we wspólnym czytaniu, słuchaniu tekstów, utworów, książek • wprowadzenie i kultywowanie zwyczaju codziennego czytania o określonej porze, codziennych zabaw ze śpiewem; • wykorzystywanie rymowanek, piosenek do rozpoczynania, trwania i kończenia jakiejś czynności (np. piosenka na powitanie); • opowiadanie dzieciom książek z obrazkami i dbanie o to, żeby dzieci mogły aktywnie w tym uczestniczyć, dotykając ich, komentując treść
9.1	Personel wspiera rozwój fizyczny dzieci, uwzględniając: 1) rozwój sprawności dzieci w zakresie małej motoryki np.: • zapewnienie dostępności materiałów i przedmiotów umożliwiających dzieciom rozwijanie sprawności motoryki małej; • stwarzanie sytuacji, w których dzieci mogą ćwiczyć sprawność rąk i palców, w tym np.: zgniatać, rolować, rozpląszczać miękkie masy, trzymać małe przedmioty, doskonalić chwyt, drzeć papier; • umożliwianie dzieciom zamykania, otwierania, zakręcania i odkręcania pojemników, wkładania i wyjmowania małych przedmiotów; 2) rozwój percepcji zmysłowej dzieci np.: • umożliwianie dzieciom codziennego kontaktu z materiałami angażującymi zmysły: czucie, smak, zapach, wzrok, słuch, poczucie ułożenia ciała i równowagę; • zapewnianie w ciągu dnia różnorodnych aktywności sensorycznych, dostosowanych do potrzeb dzieci i ich możliwości (uwaga: planowanie doświadczeń sensorycznych powinno zagwarantować dzieciom czas na zaangażowanie się i zabawę z innymi dziećmi); • stwarzanie niemowlakom możliwości samodzielnego badania różnorodnych obiektów i swojego ciała – własnych rąk i nóg oraz twarzy;

	3) rozwój sprawności dzieci w zakresie dużej motoryki np.: • wspieranie niemowlaków w nauce kontrolowania ruchów ciała i nauce stania, chodzenia na czworakach i chodzenia w pionie; • umożliwianie niemowlakom eksplorowania przestrzeni przez przenoszenie ich w różne miejsca, w których czekają nowe wyzwania, np. dążenie do interesujących przedmiotów; • bawienie się z dziećmi w zabawy ruchowe, podążanie za tym, co robią dzieci (np. turlanie się, chodzenie na czworakach); • stwarzanie dzieciom warunków do podejmowania nowych wyzwań związanych z przemieszczaniem się i uczeniem nowych umiejętności motorycznych; • umożliwianie dzieciom wielokrotnego powtarzania i ćwiczenia konkretnych umiejętności ruchowych tak długo, jak długo są tym zainteresowane; • wykorzystywanie sytuacji codziennych do ćwiczenia koordynacji wzrokowo-ruchowej, np. podczas jedzenia, ubierania się i innych czynności.
9.2	Personel wspiera rozwój sprawności fizycznej dzieci i angażowanie zmysłów poprzez: 1) zabawy angażujące zmysły wzroku, słuchu, węchu, dotyku, smaku Opiekun inicjuje i proponuje dzieciom aktywności, takie jak np: • ścieżki sensoryczne – chodzenie na bosaka po trawie, piasku; • zabawy wodą, błotem, piaskiem; • malowanie rękami; • słuchanie i wydawanie dźwięków; • wąchanie naturalnych zapachów (warzyw, owoców, ziół, kwiatów); • testowanie smaków; • zabawy „koszykiem skarbów”; 2) zabawy wspierające rozwój motoryki małej Opiekun inicjuje i proponuje dzieciom aktywności, takie jak np: • zabawa klockami; • wkładanie i wyjmowanie elementów z pojemników; • wlewanie, przelewanie i wylewanie wody; • przesypywanie kaszy za pomocą różnych narzędzi; • zabawy papierem: chwytanie, darcie, składanie; • malowanie farbami (palcami, pędzlami, stemplami); • zabawa masami sensorycznymi (ciastoliną, plasteliną), lepienie, wałkowanie, krojenie, rwanie, łączenie;

	• przyczepianie, odczepianie, zapinanie, odpinanie; • włączanie przycisków; 3) ćwiczenie koordynacji wzrokowo-ruchowej i równowagi Opiekun inicjuje i proponuje dzieciom aktywności, takie jak np: • wspinanie się na kanapę z wykorzystaniem poduszek, krzesełek, mocnych pudeł; • chodzenie po śladzie; • samodzielne jedzenie; • malowanie; • mycie rąk; • ubieranie się (wkładanie i zdejmowanie prostych elementów garderoby); • sprzątanie zabawek do pudeł; • zabawy piłką: rzucanie, łapanie, turlanie; 4) zabawy wspierające czucie głębokie oraz kształtujące schemat własnego ciała Opiekun inicjuje i proponuje dzieciom zabawy, takie jak np: • turlanie się; • huśtanie się; • przeciskanie się przez tunel; • otulanie się kocem; • masowanie; • naśladowanie ruchu; • oglądanie się w lustrze; • zabawy „paluszkowe”
10.1	Personel stwarza dzieciom warunki do twórczej ekspresji i dostęp do wytworów kultury poprzez np.: • zapewnienie dostępu do materiałów umożliwiających dzieciom kreatywne działanie; • stworzenie bezpiecznej atmosfery, bez oceniania, zapewnienie swobody działania oraz czasu potrzebnego na angażowanie się dzieci we własnym tempie i zakresie; • docenienie procesu twórczego, a nie jakości efektu; • wspieranie i nadawanie wartości samemu działaniu tworzenia; • nazywanie tego, co dzieci robią, bez poprawiania ich i oceniania; • zapewnienie dzieciom czasu i miejsca na działania kreatywne w ciągu całego dnia; • stwarzanie dzieciom okazji do ekspresji twórczej, m.in. w formie tańca, śpiewu, manipulacji materiałami plastycznymi, wydawania dźwięków;

	• aranżowanie działań artystycznych nawet dla małej grupki dzieci lub pojedynczego dziecka, bez konieczności angażowania całej grupy w to samo działanie; • dostarczanie dzieciom okazji obcowania ze sztuką (rzeźbą, malarstwem, rysunkami) o wysokiej jakości artystycznej; • zapewnianie dzieciom kontaktu z muzyką wysokiej jakości, zarówno jeśli chodzi o jakość odtwarzania, jak i repertuar; • zapewnianie dzieciom dostępu do książek z szatą graficzną wysokiej jakości oraz do albumów ze zdjęciami; • organizowanie dzieciom rysowania i malowania na poziomych i pionowych dużych płaszczyznach (wielkości co najmniej A3) na wysokości ich wzroku; • organizowanie warunków do aktywności twórczej na zewnątrz budynku – w naturze. UWAGA: Dzieci w wieku do 3 lat nie mogą mieć kontaktu z żadnymi ekranami!
10.2	Przykładowa lista działań personelu zachęcających dzieci do: 1) wyrażania twórczej ekspresji w różnych formach • sfera muzyczna: śpiewanie, granie, wytwarzanie dźwięków, w tym z wykorzystywaniem głosu i dźwięków generowanych przez przedmioty, zjawiska, ciało, powtarzanie, modyfikowanie i tworzenie melodii, słuchanie dźwięków naturalnych i wytworzonych, słuchanie muzyki, piosenek; • sfera plastyczna: malowanie, barwienie, rysowanie, stemplowanie, cięcie, darcie, naklejanie, komponowanie obrazów na dużych i małych przestrzeniach, komponowanie w przestrzeni trójwymiarowej, układanie, dekorowanie z wykorzystaniem różnorodnych materiałów; • sfera ruchowa: ruch swobodny i spontaniczny, taniec swobodny, naśladowanie ruchów, tworzenie ruchów z wykorzystaniem swojego ciała i z rekwizytów, taniec do muzyki; • sfera słowna: spontaniczne i swobodne zabawy własnym głosem – tworzenie własnych słów, wydawanie dźwięków naśladowczych, zmiana głosu, tworzenie rymów, mówienie wierszyków, zmienianie słów w znanych dziecku wierszykach; • łączenie różnych rodzajów ekspresji: ruch swobodny do muzyki z wokalizą dziecka oraz jednoczesnym malowaniem wodą na chodniku (tworzeniem swobodnych linii); 2) wykorzystywania różnorodnych materiałów Zachęcanie dzieci do używania różnorodnych materiałów, takich jak: woda, piasek, błoto, trawa, liście, kamienie, zioła, warzywa, owoce, instrumenty, przedmioty wydające dźwięki, ubrania, materiały tekstylne, papier, przedmioty codziennego użytku; 3) poznawania różnych wytworów kultury Zapoznavanie dzieci z różnymi wytworami kultury poprzez: • teatrzyki w wykonaniu opiekunów, rodziców lub zaproszonych artystów;

	• słuchanie muzyki na żywo; • słuchanie muzyki klasycznej; • prezentowanie reprodukcji malarstwa lub rzeźby; • czytanie i oglądanie książek i albumów o wysokich walorach artystycznych (graficznie i językowo).
11.1	Personel pracuje z dziećmi, realizując plan opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjny.
11.2	Plan opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjny. jest rokrocznie analizowany i dostosowywany do możliwości instytucji oraz potrzeb dzieci, które do niej aktualnie uczęszczają.
13.5	Personel w planie dnia uwzględnia codzienne wychodzenie z dziećmi na zewnątrz, a w wyjątkowych sytuacjach związanych z wysokim poziomem smogu lub niedogodnymi warunkami atmosferycznymi dzieciom proponuje się inne aktywności np. zabawy w Sali sensorycznej. Działania w tym zakresie powinny obejmować: • zaplanowanie co najmniej jednego wyjścia na zewnątrz każdego dnia niezależnie od pory roku (zapewniając przy tym ubiór adekwatny do warunków atmosferycznych); • w miesiącach letnich wydłużenie czasu pobytu na dworze, z uwzględnieniem przerw podczas największego upału; • rezygnacja z wyjścia jedynie w ekstremalnych warunkach (np. burza, ulewa, ekstremalna temperatura, bardzo zła jakość powietrza); • zapewnienie bezpiecznej i atrakcyjnej przestrzeni do zabaw na zewnątrz– ogrodzonego, wyposażonego w sprzęt zabawowy i roślinność placu zabaw, ewentualnie korzystanie z pobliskiego parku; • uwzględnienie w planie zarówno swobodnych zabaw ruchowych, jaki organizowanych zabaw (gier sportowych, zabaw z elementami edukacyjnymi); • zadbanie o odpowiednie nawodnienie dzieci – zapewnienie dzieciom stałego dostępu do wody pitnej; • niewykluczanie najmłodszych dzieci z możliwości udziału w spacerach – spacer w wózkach.

Plan opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjny zatwierdzony dnia.....

Do stosowania od dnia 01.01.2026 r.

Podpis dyrektora:

